

ערב זכרונות

את ביקורו של ד"ר בן-גוריון בבידול החדש של הקאמרי, בהצגת תל"ם של כנרת, לעולים חדשים תיאר כתב למרחב רם עברון ברשימה בשם "המפקח בא": "אל ראש הממשלה נילו בסיוור בטונוי זה אלמוגי ו... וחזקאל סהר. ערב של זכרונות!"... אחד מכתבי-החצר שפנה באותה הזדמנות לראש-הממשלה וביקש לי- שאוב ממנו אינפורמציה, זכה לדחיפה קלה מידי פודה בן-גוריון שקראה לעברו: "את מאמר-השבוע שלך כבר קיבלת. עכשיו תשאיר אותו בשקט!"... בסיום הערב הארוך נשאל בניג' לדעתו על המחזה, השיב: "את הדיעה שלי על המחזה אני אניד לנתן אלתרמן בעוד שנה!"... על קשריו ההדוקים והמיוחדים של מנהל הוצאת הספרים מצפה יהושע צ'צ'יק עם המחזאי האירי השנון ברנרד שאו נתגלה השבוע, עם פרסום זכרונותיו של אלן צ'פלו, שעבד תקופת-מה בשיר-רותו של שאו. הצעיר תיאר את קמצינות הרבה של שאו וגילה כיצד התאמץ בכל מחיר לקבל את שכר-הסופרים שהגיע לו מצ'צ'יק על פרסום ספרו בארץ-ישראל. מסי-פר שאו ביומנו: "את הכסף מאתו שילוק בפלסטין קיבלתי רק לאחר הפצרות רבות של הסוכן שלי"... במסיבה שערכו ה-שבוע קציני צה"ל לאלוף חיים הרצוג, שפרש מתפקידו, זכה מפקד המודיעין החדש מאיר עמית לברכה מיוחדת ממוצח ה-תזמורת בריב"ר-הנסית, שם נערכה ה-מסיבה... באותה הזדמנות, ערך-וגג הומרים החדש אילנה רובינא ר-אריק איינשטיין את הפועת הבכורה שלו. השניים, שעדיין מחפשים שם לדואר, זכו לתשואות נלהבות ולהצעת חוזה לזמן ארוך מהצק אישי-כסית... אדם אחר הקשור בבנייה של חיפוש שם הוא אדוארד אליסון, קריין המחלקה ה-אנגלית של קול-ישראל. לאחר שגשיא ה-מינה יצחק בן-צבי פנה לבית השידור הישראלי בבקשה שכל קרייני התחנה יעברו את שמותיהם, סירב אליסון לעשות כן, אך אחרי מאמצי שיכנוע של חבריו לעבודה, הסכים בתנאי שתתקבל אחת משלוש הצע-רות, לפיהן ייקרא: יצחק בן-צבי, דויד בן-גוריון או משה סנה.

חג פקידת הקבלה היפה פה בי.א.א.אי.סי, אילון ודוורד, קיבלה את ראש השנה בשמי-חה הראוייה, בענדה שרשרות נייר בשדה-התעופה של לונדון. העלמה ודוורד בת ה-22, היתה אחת הנערות כתפקיד ביום ראשי-השנה ששילחה את נוסעי חברת בי.א.א.אי.סי. מי שדה התעופה בלונדון בכרבת "שנה טובה!"

מנוי שנתי עבד העולם הזה בדאר-אוויר

Table with 2 columns: Price (70, 60, 40, 30) and Description (לארצות הברית קנדה, לארצות הדרום, לארצות אסריקה, לקפריסין, לכל ארצות אירופה כו' לל תורכיה, פרס ומוש, בת הכתר, עדן, לארצות הברית קנדה, קובה ומס' סיקו, לארצות הדרום, אסריקה)

כחות מעופפות

ז'אק ג'ראר, בעלה לשעבר של דליה לביא, התנחם בישראלית אחרת. הוא נראה לאחרונה במקומות הבילוי המפוארים ביותר בפאריס, בלוית שרה עציוני, כפלתה של בריגיט בארדו בסרט חיים פרטיים. שרה עצמה טוענת כי זאת "ידידות בלבד". ביהתיים הפכה שרה הבלוגית לדמות מוכי-רת מאוד בפאריס. אחרי שהופיעה בכמה סרטוני פרסומת לשלגונים הוצפה בהצעות לתמונות פרסומת. חברת טלביזיה אחת אף הזמינה אותה להופיע בתכנית בריקוד טוויסט. היא למדה אותו במהירות והופיעה בתכנית. שגרירות ישראל הזהירה את שרה, ועובדת כמזכירה במשלחת הקניות, שעליה לבחור בין הקולנוע לבין עבודתה במשלחת... בהלה נוראה תקפה כנראה לאחרונה את צוותות האוויר של אל-על, אחרת אי-אפשר להסביר את הלהיטות הקניות, שעליה אין שמגלים דיילים, טייסים ושאר עובדים. הדייל אוסקר קנאבל עומד לשאת את הדיילת תהיה גבעול. ג'ו דפסקי, ש-

תמונת השלד הגרמני של קרן השפעה פסיכולוגית שלילית

קות ואיבדו את עליונותם לכל אורך הדרך לתל-אביב... בהישג מיוחד זכה נתן גורדון, מנהל סוכנות הידיעות הצרפתית, בתל-אביב. גורדון ימונה בימים הקרובים למנהל הכללי של סוכנות הידיעות הצרפ-תית, הנוהגת בדרך כלל למנות לתפקידים מסוג זה אדם שנשלח במיוחד מצרפת... בערב השירה הצעירה שנערך השבוע בתל-אביב, עסקו בין השאר בשירו של ד"ר אבידן ספור אהבים, המוקדש לנערה (פיקטיבית) בשם רותמה. בהמשך הערב קיבל אבידן פתק בוו הלשון: "הערב בפעם הראשונה ראיתי אותך. התאהבתי בך. בוקנן הנאה, בעיניך המעוטות. בוא ניפגש בכניסה אחרי סיום הערב, שלך לנצח!" על הפתק התומה: רותמה... באותה הזדמנות הודיע המשורר הצעיר, יהודה עמיחי, שבערב זה הוא מתכוון להיפרד סופית מצעירותו... בסיום ספורו המפורסם הנטיד הקטן מבקש מחברו הטייס-הסופר אנטואן די סנט אקזרי פרי מקוראיו לכתוב אליו מיד כשראו את הנטיד הקטן. השבוע קיבלה אלמנתו של הסופר, שנהרג בתאונת מטוס בתחילת מלחמת העולם השנייה, מכתב מתיאטרון האהל, המודיע לה שאמנם את הנטיד לא ראו אך מנחים להציג את ההצגה והשח-קנים מלאי צער על שהמחבר אינו יכול לחזות בשובו של הנטיד הקטן... ה-צופים בהצגת בגדי המלך השבוע נדמו לראות בתום ההצגה, אדם שלא השתתף במחזה ועלה עם השחקנים לקוד קידה בסיומו. האיש החזיק בידו פרח אדום ועבר מקצה הבמה לקצה. חלק מהצופים נטה לייחס תופעה זו לסגנון המחזה ה-מורכב. רק מעטים זיהו באיש את הצעיר יגאל תל-מורקין. התברר שיגאל עסק אוחו יום בהכנת המחזה אדון פונטינה ומאטי משרות של ברטולד ברכט, ו-המשיר במלאתו גם כשהוצג בגדי המלך, כאשר ראה על הבמה את נסים אלזני ביקש ממנו: "חבר בשבילי קטע במחזה כי אני מוכרח להתכונן לקראת הופעתי על ה-במה בהצגה הבאה." אלזני עשה זאת, כי צחתו עליו לעבור את הבמה עם הפרח ב-יד... מכתב מלא התלהבות קיבל השבוע מוזכר המפלגה הליברלית, יצחק ארצי מאחד מפעיליה: "היה זה לי עונג רב לפי-עול למען המפלגה ורוחי ואמונתי יהיו תמיד איתך. מי יתן ותרכשו את הבנת האימה כולה. שלכם בהבנה ובאמונה סבי סגל ו-עליזה גור... אחד האורחים הנכבדים בהצגת הבכורה של כנרת, כנרת המבקר התיאטרוני של הארץ חיים גמזו, מצא עצמו להפתעתו הרבה סמוך לאויבו הספ-רתי הותיק, הפיליטונאי אפרים קישון. למרות שהכחיש לאחר מכן את מיקומו המעניין, החזיק גמזו מעמד מחצית שלי-מה. לאחר מכן עבר לשבת במקום אחר... בסיום אותה הצגה מצא קישון חינוך ראשי, אהרון זאב מכנה משותף בין תיאטרון וצבא: "שניהם מנצחים או מפסידים אתרי המערכה האחרונה"... באמ-תחתו של הצלם אריה קרן, שובו מגר-מניה, היתה תמונה שלא פורסמה על-ידי השבועון הגרמני שטרן עם שאר תמונותיו (העולם הזה 1269). בפתחה לכתבה על גרמניה שחזרה על-ידי אורי דן וקין, ביקש קרן לשים תמונה שצילם בעי-רו של רופא אושוויץ יוזף פונגלה, בלונה פארק המקומי. היא הארתה של מתיים בפתח רכבת שדים, ולידו צלליות של גר-מנים משתעשעים (ראו תמונה). אך העתון הגרמני פסל את התמונה, בטענה כי הרושם הפסיכולוגי על הקורא הגרמני יהיה שלילי.

התגרש מאשתו, נושא לאשה את הדיילת ניצה גורדון. הדייל יורם שוונפלד עומד לשאת נתינה אוסטרית לאשה ואילו הקפטן ג'ונס מתכנן נשואים עם הדיילת חוה פיטר. גם הדייל הוא הדייל אפרים שוין שבנסיונות מסתוריות הועבר מתפקידו לתפ-קיד קצין המזון של החברה בניו-יורק, עומד לשאת אשה: הדיילת יהודית מורום. יוצא מכלל אלה הוא הדייל אפרים שוין שעמד לשאת את הדיילת זהבה אנג'ל. השניים אף רכשו דירה ברמת-יסקף. עתה מתברר שהזבה נישאת לקצין או"ם דני. ל-נוכה מכול זה של נשואים פנימיים הועלתה הצעה שאלעל השנה את שמה מחברת אל-על למשפחת אל-על... אופירה ארז, צברית 56, השוהה מזה שנים מספר בי-ארצות-הברית, שם היא לומדת פסיכולוגיה, עומדת גם היא, לפי השמועות המתהלכות במושבה הישראלית בניו-יורק, להינשא ב-קרוב. המועמד הוא אריה וקמנבאום, בעל המסעדות הישראליות תמר ותל אביב בניו-יורק, מוסמך לפסיכולוגיה גם הוא... למרעודן הלילה סוף העולם האילתי של רופ' נלסון קם לאחרונה מת-חרה רציני בדמות מועדון-לילה חדש, הדג הכחול. בהדג הכחול, השיך לחבורת הדיי-גים, מגישים דגי-ענק לארוחות המושכות קהל זוללים. כתיגובה הבטיח רפי לחלק לי-אורחיו תמוננים.

שלד פסיכולוגי

הגבי פרנסים הנקוק, אשת השג-ריר הבריטי בארץ, הזמינה לקראת הכפור פרוחה מיוחדת מבריטניה. הפרחה לא היתה מיועדת לשגרירה עצמה, שלא סבלה מקור. הנוכה המאושרת היתה חתולת הבית של השגריר... כשרון אחר גילה ציר יוגוסלביה, יזזה זמליאק, שעה שהפתיע את הנוכחים במסיבת יום העצמאות הבור-מית שיחה שוטפת בשפה הפילינית. הציר הסביר את ידיעתו בשוהיה הקצרה ששנה בפולין לאחר מלחמת העולם השנייה... שליח מורחי אחר השוהה עתה בישראל הוא יורדן קינדייל, מנהל המוסד לי-הילוף אמנים מבולגריה, השליח שבא לי-ברר אפשרויות נוספות לחילופי אמנים בולגריים וישראליים, תלחנה להקת קוטי-יב, שבלתה את יום התופש הראשון שלה בארץ במרתף השואה. האמנים העלי-זים קנו כיפות בכניסה למרתף, נוכחו כי-אזכרה שנערכה אותה שעה, התרשמו עמו-

פסוקי השבוע

דויד בן-גוריון, בניגרו: "לשם מה ירצו הרוסים להשמיד את ישראל, כשמחר עלול הקומוניזם להשתמש באומה זו כדי להתקרב למטרה הסופית?" העתונאי הבריטי לואורד ביטון, במאמר שנתפרסם בגארדיאן: "ישראל היא מועמדת טבעית לייצור אטומי: אומה נחושת החלתה ואף חסרת רחמים עם מותרת של פעולה בגניבה, עדת מדענים טובים ואויבים בשפע." יושב-ראש אגודת העתונאים, מיכאל אסף, ביסמפויוון על תפקיד העתונות: "הגיע הזמן שהעתונאים יבהירו שתפקידם הראשי הוא להבליט השליה, אם כי אין זה שולל ציון עובדות חיוביות." ח"כ מפ"ם מאיר יערי, במאמר על מסקנות הוועדה הע"ד 22 בבירית המועצות: "אינני בטוח אם יש הבדל תהומי כל כך בין מולוטוב, המחוזר עם 17 מחודות הביטה, לבין פנחס לבון, העורך גלות בדירתו בתל-אביב ובחולדה." המשורר נתן אלתרמן, על המשוררים הצעירים, לרגל כנס עשר שנות שירה צעירה בתל-אביב: "במקום לכתוב שירים, הם עומדים עם סטופר ביד ומחכים שיבוא הזמן ליובל!" ד"ר תיאודור גבירין, כשנשאל אם היה במחזה כנרת, כנרת: "אני משוגע, משוגע?"